

A KOMÁROMI SZENT ANDRÁS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

ADVENT 4. VASÁRNAPJA

Örökkön fénylő VALÓSÁG

Elmélázva tekintetem a csillagos égboltra. Szinte mozdulatlan volt és állandóságot sugárzott magából. Egyszer csak valami felfénylett! Egy idegen test hatolt be a Föld légkörébe. Felizzott, majd megsemmisült. Költőien fogalmazva: egy hullócsillag áldozta fel életét, hogy a mozdulatlanságba változást hozzon.

Mindennapi teendőink végzése folyamán olyanok vagyunk, mint a mozdulatlan égbolt. Bár állandó mozgásban vagyunk, de mindig ugyanazzal elfoglalva. Egy-egy ünnepnap közeledte azonban, és főleg megélése, változást gerjeszt életünkben. Valahogy ezt érezzük most is, amikor karácsonyi hangulatban, valamint egy év fordulójának várásában telik életünk.

Az emberiség történelmét is tekinthetjük egy mozdulatlan égboltnak. Vannak ugyan kisebb-nagyobb történések, de szinte mindig ugyanaz.

Az élet továbbadásának csodája, küzdelem a mindennapi betevő falatért, harc az életéért, belső vívódások önmagunk tökéletlenségeivel stb. Ez a sok gyötrelem mind azt sugallja: nem lehet másként! Valóban nem lehet másként? A mozdulatlanságot nem lehet változásra kényszeríteni? És a hullócsillag, mely feláldozta életét, hogy a mozdulatlanságba változást hozzon?

Karácsony, Jézus Krisztus születésének ünnepe. Idők teljességével a világba lépett, felfénylett az örökkön fénylő VALÓSÁG! Szent János evangélista így fogalmaz: „Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött. A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt. A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.” (Jn 1, 9–10) Feláldozta életét, hogy a mozdulatlanságba változást hozzon. Jézus fényessége azonban nem szűnik meg ragyogni, mint a hullócsillag fényessége. A krisztusi fény

bennünk, keresztényekben fénylik fel újból és újból. Vagy legalább is ennek így kellene lennie! Ha pedig nincs így, akkor **nem a fény adója a hibás, hanem a fény tükrözője.**

A fény tükrözőjének, Nagy Szent Leó pápa üzenete a következőket sugallja: „Ismerd fel, ó keresztény, nagy méltóságodat! Az isteni természet részesévé lettél, vissza ne térj ismét a hozzád méltatlan régi romlottságba. Fontold meg, milyen Főnek és Testnek lettél tagja! Ne feledd el soha, hogy Isten a sötétség hatalmából ragadott ki, és áthelyezett téged az ő vi-

lágosságába és országába.” (Sermo in ND, 1-3; PL 54, 190-193) Éppen ezért kell a kereszténynek az örökön élő VALÓSÁG elkötelezettjének és tanújának lennie.

Békességes KARÁCSONYI ünnepeket, és áldott ÚJ ESZTENDŐT kívánok egyházközösségünk minden kedves tagjának!

Ft. Elek László atya

FEKETE ISTVÁN (1949) RORÁTE - KARÁCSONYI NOVELLA

Olyanok ilyenkor a csillagok, mint az álmos gyerek szeme. Kicsit hunyorognak. És még nem tudják: sírásra vagy nevetésre nyílnak-e, avagy aludjanak tovább. Hát, csak pislognak.

Enyhe az idő, a szél csak a kerítések mellett lézeng, ámbár elég hűvösen. Az ablakok néhol nézik már a hajnalt, néhol nem, és a csizmák nem kopognak a gyalogjárón, inkább csak cuppognak.

Néhol egy halk szó, néhol az se. Néhol csak árnyak járnak. Néhol kis lámpások imbolyognak és mutatják, hova kell lépni. Ámbár hiszen sár van mindenütt.

Az ég még sötét. A tegnap gondja, mintha még aludna, a mai még nem ébredt fel. S a falu csak tiszta önmagát viszi a hajnali misére.

Ajtó nem csattanik, kiáltás nincs.

A külső mozgás bekúszik a templomba s megnyugszik. Suttog egy kicsit, vár, s amikor már a gyertyák lángja is meggyúlik a várakozástól, felkiált az időtlen vágó: „Harmatozatosok égi Magasok”

Mise végére egészen bemelegedett a templom, szinte otthonos lett. Legalább is így érezte ezt Baka Máté az alszgeből, de így érezte ezt Hosszú Illés is ugyanonnan. Ámbár, ha tudták volna, hogy most egy véleményen vannak, aligha érezték volna, nagy harag volt ugyanis a két öreg között. Kitartó, régi harag. Formája sem volt már, nem is emlékeztek, ló volt-e az oka vagy asszony, mindenetre ragaszkodtak hozzá, mint

beteg szilva a fához.

És most bóbiskolva várják, hogy kiürüljön a templom. Az ajtóban még mozgás, hát csak ülnek tovább, sőt Illés a lábát is kinyújtja, mert úgy kényelmesebb. Illés nem szereti a tolongást. De egyébként is ráér. Félszemmel odapislant Mátéra, hogy alszik-e már, mozdul-e már, de Máté nem mozdul. Amilyen kutya, konok ember volt világéletében, azt várja - gondolja Illés - hogy én menjek előbb. De abból nem eszel! Pedig már a gyertyát is eloltotta a dékán. Azaz a harangozó, szóval a sekrestyés.

Azután: csend.

Illés gondol erre, gondol arra, állát behúzza a meleg nyakravalóba és a szeme szép lassan lecsukódik.

- Nem! - ijed meg. - ezt igazán nem szabad - s Mátéra néz, aki úgy látszik elaludt.

Hö-hö-hö. Ez hát a híres? - mosolyodik el magában. Pedig három évvel fiatalabb. Nem nagy idő, az igaz, de mégis csak fiatalabb. Aztán meg, milyen sárgák a fülei. Na, akár a halotté.

Uram Isten! Csak nem lett veled valami?

Harag ide, harag oda - a rothadt szilva is lepottyanyk egyszer a fáról - csendben odamegy Mátéhoz, és kicsit borzongva megérinti a vállát.

- Hallod-e, te! Máté!

Máté felhorkan:

- Hö?! Mi? - és néz Illésre, mint a csodára.

- Te vagy az, Illés?

- Én hát. Hát mondok megnézlek, mert olyanformán ültél, hogy ... És nézi egymást a két öreg.

A templomban meleg csend, a köszöntek elmosolyodnak.

- Kicsit megszédültem - hazudja Máté. De áhítattal. Mert tele van a szíve. Szereti most Illést így közel látni. Már elmúltott.

- Há no! Hál Istennek, akko menjünk.

És egymás mellett kicsoszognak a templomból.

Mi volt ez, Szentatyám? - néz fel egy pufók kis angyal Szent Péterre, ahogy az ajtó becsukódott. Olyan meleg lett a szívem egyszerre.

Két ember kibékült - mondja a főszent. És melegen sóhajt.

- Hhaj! Csoda! - suttogja a kis angyal.

- Hát bizony. A mai világban ...

- És most mit csinálnak?

- Nézz utánuk, fiam.

A két öreg közben Illés háza elé ér. Az utca üres, a kémények lágy selymet füstölnek a reggelnek, s a kertekben puhán békét álmodnak a fák.

- Gyere be, Máté, rég voltál nálunk - mondja Illés. Lángost süttött a lányom...

A kis angyal kérdőn néz a főszentre:

- Mi az a „lángos”, Szentatyám?

A toronyban ekkor hetet ütött az

óra. S e földi hangtól megmerevedtek újra a szobrok, de a mosolygás mint-

KARÁCSONY

Az első három század nem ismerte ezt az ünnepet. Jézus születésének pontos dátumát az evangéliumok nem őrizték meg. A IV. század elején terjedt el az arianizmus, amely Jézus emberi természetét hangsúlyozta, s tanította, hogy nem Isten, csak teremtmény, és Isten őt később tette fogadott fiává, emelte erre a rangra. A Niceai Zsinat (325) az arianizmust mint eretnekséget elítélte. Jézus születésének ünnepe a liturgia eszközeivel hirdette s jelenvalóvá tette a megemlékezésben az ő megtestesülését, a Niceai Zsinat tanítását Krisztusról: aki Isten az Istentől, egylényegű az Atyával és ő az Isten Fia, aki testet vett magára. A karácsony eredeti tartalma tehát a Logosz örök, isteni születése, egyben földi emberi születése. Az arianizmus először Keleten hódított, majd Nyugaton is számtalan hívet szerzett magának. A keresztényüldözések alól felszabadult Egyháznak mint belső ellenséggel, ezzel az eretnekséggel kellett megküzdenie. Mint külső, ellenséges eszmeáramlat, egy új-pogány világnézet, a Nap-kultusz is sok gondot okozott. A Nap születésnapját e kultusz hívei egy ősi pogány mítosz alapján december 25-én ünnepelték. A Keletről beszivárgott ünnep Rómában is népszerű lett a III. század folyamán, s a Sol invic-

ha ott maradt volna az arcukon

tus ünnep elkövetkeztekor hatalmas tömegek hódoltak a Nap előtt. Ez a vallás igen veszélyes volt a kereszténységre még hosszú időn keresztül.

Malakiás próféta egy jóvendölését (3,20) a III. századtól Krisztusra alkalmazták, aki az igazi Nap, az Igazság Napja, s ezért kézenfekvő volt, hogy Sol invictus pogány ünnep ellensúlyozása céljából erre a napra tegyék Krisztus örök és földi születésének ünnepét.

Az ünnep teológiai tartalma: Már a Natale szó is mond valamit erről. Ez a születésről történt évenkénti megemlékezést jelentette, s egyben a császár trónralépését vagy megdicsőülését. Valamelyest rokona az Epiphania kifejezésnek.

Az örök időfeletti s az időben egyszeri születés áll karácsonykor az előtérben. Kiegészíti ezt a megváltás gondolata - hiszen ez volt Jézus születésének célja.

Az Igazság Napja, Krisztus ragyogott föl nekünk, s az antik keresztény lelkiséget mint természetfölötti tavaszt értelmezte. A béke és szeretet ünnepe, mert Jézus születésében Isten szeretete nyilvánult meg. A „második Ádám” viszszaszerezte az „első Ádám” által elvesztett békét Isten és ember között, s ennek következménye, hogy ember és ember között is létrejöhet a béke. A gyermek Jézus születése tehát nem egyetlen gondolata karácsonynak.

Ez a vázlatos áttekintés is mutatja, mennyire nem merítjük ki karácsony gazdag misztériumának tartalmát liturgikus és hívő életünkben.

A karácsonyi idő az első vécsernyével kezdődik, s a vízkereszt utáni - vagy a január 6. utáni - vasárnapig bezárólag tart. Régebben karácsonyra vigíliával készültek. Karácsony ünnepének - mint húsvétnek is - nyolcada van, s ennek befejező napja január 1., Szűz Máriának mint Isten Anyjának ünnepe. Ekkor megemlékezünk Jézus névadásáról is. Karácsony előestéjén mondható a vigília-mise, de ez nálunk helyi szokás alapján ritka. Illő lenne ezt az ünnepet közösen, tehát a néppel végzett zsolozsmával is megülni, s erre a Népénektárban javaslat található. Karácsonynak három saját miséje van: éjfélkor, hajnalban és napján. A Credo imádkozásakor az „... et incarnatus est...” szavaknál térdet hajtunk.

Karácsonyi szokások: A feldíszített fenyőfa, karácsonyfa készítése nem őszi szokás. Örökzöld voltával a tavaszt jelzi, rajta a gertyák a fény-motívumot juttatják eszünkbe, amelynek mélyebb jelentése Krisztus, az Igazság Napja, a Világ Világossága. A karácsonyi dió nem eredeti népi hagyomány. A liturgia gondolatvilágából népszokásnak átment szimbólum. Egy Szent Ágostonnak tulajdonított beszéd magyarázza Áron vesszejének kivirágzását, „amely azonban lombot,

és virágot hajtott, s diót termett...” (Szám 17,6-8). Ebből a témából a XII. század végén Szentviktori Ádám szekvenciát írt a karácsonyi mise számára. „Lombot, virágot, diót hoz a száraz vessző, a szemérmes Szűz pedig az Isten Fiát.” - „Lomb Krisztus minket oltalmazván, Ő virág édes illatával és dió pedig, mert minket táplál.” Majd tovább: „A dióban három dolog egyesülvén, három dolgot tartalmaz: kenetolajat, világosságot és ételt.” Nux est Christus! (A dió Krisztus!). Biblikus előkép, allegorikus magyarázat vezette be a diót a karácsonyi ünnep világába. Ez a liturgikus költeményen alapuló népszokás tanúskodik, milyen élő és gazdag volt őseink liturgiája.

A jászol felállítása az ókorban még ismeretlen volt, a középkor áhítatának virága. Az ajándékozás szokása viszont a III. századig megy vissza. A kised Jézus tiszteletének korai megnyilatkozása a Liber generationis (Jézus földi származása, családfája) olvasása karácsony éjszakáján. A magyar pásztorjáték eredete a karácsony hajnali istendicséret-zsolozsma első antifonája. A népszokás itt is a liturgiából forrászott. Minden támogatást és áldozatot megérdemel, hogy a népies játékon túl magából a forrásból meríthessünk e kiemelkedő ünnepen, s ezáltal a legszentebb éjszaka titkaiból minél gazdagabban részesedjünk.

Török József: Adoremus

HIRDETÉSEK

December 22-én, 14.00 órai kezdettel kerül sor a rászoruló gyerekek részére összegyűjtött cipős-doboz ajándékok átadására. A szervezők nagy tisztelettel kéri a kedves híveket, hogy amennyiben tehetik, járuljanak hozzá ehhez a kezdeményezéshez sós- illetve édes sütemények készítésével. A készítmények leadhatóak lesznek hétfőn, azaz december 22-én, reggel 8.00-tól 12.00-ig a plébánia nagytermében. Isten fizesse meg nagylelkűségüket! Minden segítő kéz jól jön, mert várhatóan 80 embernek kéne örömet szereznünk!

Hálás köszönet a leadott dobozokban rejlő ajándékokért. Isten fizesse meg a kedves hívek nagylelkűségét!

A hagyományos, Magyar Katolikus Falinaptár a 2015-ös évre, a sekrestyében megvásárolható. Darabja 2 euróba kerül, ebből 50 cent az egyházközség támogatását szolgálja. Az egylapos falinaptár már 20 centért megvásárolható.

Közljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 355.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 12 854.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

A helyi baptista gyülekezet tartós élelmiszer gyűjtését szervezi a hajléktalannak részére, melyből meleg ételt készítenek számukra. Kérjük a kedves híveket, hogy járuljanak hozzá ehhez a megmozduláshoz. Aki tartós élelmiszert kívánna adományozni, a jövő hét folyamán ezt megteheti a plébánia irodájában naponta 8-tól 12 óráig. Az eddigi adományokat köszönjük. Isten fizesse meg!

Szent Család vasárnapján a házastársak szentmise keretében megújíthatják házassági fogadalmukat. Ezért kérjük a házasokat, hogy lehetőleg egy szentmise keretében vegyenek részt Szent Család vasárnapján, a szentmisén. Köszönjük!

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

21. vasárnap: ADVENT 4. VASÁRNAPJA

(Kanízsiusz Szent Péter)

2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88,2-29; Róm 16,25-27; Lk 1,26-38

A te házad és királyságod örökre megmarad

22. hétfő

1Sám 1,24-28; 1Sám 2,1.4-8; Lk 1,46-56

Az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle

23. kedd

(Kenty Szent János, Szent Viktória)

Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66

Elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat

24. szerda

(Szent Ádám és Éva)

2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88; Lk 1,67-79

A te házad és királyságod örökre megmarad

25. csütörtök: KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE

(Szent Anasztázia)

Iz 52,7-10; Zs 97; Zsid 1,1-6; Jn 1,1-18

Látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását

26. péntek: SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ (ünnep)

ApCsel 6,8-10; 7,54-59; Zs 30; Mt 10,17-22

Uram, kezedbe ajánlom lelkemet

27. szombat: SZENT JÁNOS APOSTOL (ünnep)

1Jn 1,1-4; Zs 96; Jn 20,2-8

Az élet igéjét hirdetjük nektek

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. december 22 – 28.

XII. 22.	Ponelok – Hétfő	6:00 8:00 17:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Ján Ziska család † tagjaiért † Jolán és Vilma
XII. 23.	Utorok – Kedd	6:00 10:00 17:00	magyar magyar slovenská	Szent Rozália Panzió Sv. Anna	† János Elő Szofia † Rodičia: Blažej a Irena
XII. 24.	Szerda – Szerda	22:00 24:00	slovenská magyar	Sv. Ondrej Szent András	† Rodičia a starí rodičia Hálából
XII. 25.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 9:00 11:00 17:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent Anna	Bartakovics, Névény, Farkas cs., † Božena, Jozef, Vojtech, Leopold Hivekért Miséző pap szándékára
XII. 26.	Piatok – Péntek	8:00 9:00 11:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András	† István és Gabriella † Juliana a Pavol † Vörös Csaba
XII. 27.	Sobota – Szombat	8:00 17:00 17:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† Varga János † Vendelín a Valéria † Szűr András
XII. 28.	NEDELJA SVÁTEJ RODINY SZENT CSALÁD VASÁRNAPJA	8:00 9:00 11:00 17:00 17:00	magyar slovenská magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Sv. Ondrej Szent Anna	† Simigh Mária † Rudolf † Szülők és nagyszülők † Rodičia a starí rodičia Miséző pap szándékára